

Dijous 21 de durant l'any

Text de l'Evangeli (Mt 24,42-51): En aquell temps, Jesús digué als seus deixebles: «Vigileu, doncs, perquè no sabeu quin dia el vostre Senyor vindrà. Però sapigheu això, que si l'amo de la casa sabés a quina hora el lladre havia de venir, certament vigilaria i no deixaria foradar la seva casa. Per això, també vosaltres estigueu preparats, perquè a l'hora que no us penseu, el Fill de l'home vindrà.

Qui és, doncs, el servent fidel i prudent a qui ha col·locat el senyor sobre la seva família perquè els doni el menjar al seu temps? Benaurat aquell servent a qui, quan vingui el seu senyor, el trobarà obrant així. En veritat us dic que el posarà sobre tots el seus béns. Però si digués aquell mal servent en el seu cor: “El meu senyor triga a venir”, i començava a pegar els seus companys, i a menjar i a beure amb els embriacs, vindrà el senyor d'aquell servent en el dia que no espera i en l'hora que no sap, i l'exclourà, i la seva porció la posarà amb els hipòcrites: allí serà el plany i el cruixir de dents».

© Albada Editorial / evangeli.net

«Estigueu preparat»

Mn. Albert TAULÉ i Viñas
(Barcelona, Espanya)

Avui, el text evangèlic ens parla de la incertesa del moment en què vindrà el Senyor: «No sabeu quin dia el vostre Senyor vindrà» (Mt 24,42). Si volem que ens trobi vetllant en el moment de la seva arribada, no ens podem distreure ni adormir:

cal estar sempre a punt. Jesús posa molts exemples d'aquesta atenció: el que vigila per si ve un lladre, el servent que vol complaure el seu amo... Potser avui ens parlaria d'un porter de futbol que no sap quan ni de quina direcció li vindrà la pilota...

Però, potser, abans hauríem d'aclarir de quina vinguda se'ns parla. ¿Es tracta de l'hora de la mort?; ¿es tracta de la fi del món? Certament, són vingudes del Senyor que Ell ha deixat expressament en la incertesa per a provocar en nosaltres una atenció constant. Però, fent un càlcul de probabilitats, potser ningú de la nostra generació serà testimoni d'un cataclisme universal que posi fi a l'existència de la vida humana en aquest planeta. I, pel que fa a la mort, això només serà una vegada i prou. Mentre això no arribi, ¿no hi ha cap altra vinguda més propera davant la qual ens cal estar sempre a punt?

«Com passen els anys! Els mesos es redueixen a setmanes, les setmanes a dies, els dies a hores, les hores a segons...» (Sant Francesc de Sales). Cada dia, cada hora, a cada instant, el Senyor és prop de la nostra vida. A través d'inspiracions internes, a través de les persones que ens envolten, dels fets que es van succeint, el Senyor truca a la nostra porta i, com diu l'Apocalipsi: «Mira, sóc a la porta i truco. Si algú escolta la meua veu i obre la porta, entraré a casa seva i soparé amb ell, i ell amb mi» (Ap 3,20). Avui, si combreguem, això tornarà a passar. Avui, si escoltem pacientment els problemes que un altre ens confia o donem generosament els nostres diners per socórrer una necessitat, això tornarà a passar. Avui, si en la nostra pregària personal rebem —de sobte— una inspiració inesperada, això tornarà a passar.

Pensaments per a l'Evangelí d'avui

•

«Les petites faltes menystingudes aconsegueixen que, si l'ànima s'habituja a elles, acabi no atorgant importància ni a les faltes lleus ni a les greus. Per això ens adverteix el Senyor en el “Càntic dels Càntics”: ‘Caceu-nos les guineus, les guineus menudes, que fan malbé les vinyes’» (Sant Alfons Maria de Liguori)

•

«En un món allunyat de Déu i, per tant, de l'amor, hom sent fred, fins al punt de provocar el cruixit de dents» (Benet XVI)

•

«En virtut del lliure albir, cadascú disposa d'ell mateix. La llibertat és, en l'home, una força de creixement i de maduració en la veritat i la bondat. La llibertat ateny la seva perfecció quan s'ordena a Déu, la nostra benaurança» (Catecisme de l'Església Catòlica, n° 1.731)